

UFO – ALLEHANDA

NR. 3 2004

Medlemstidning för Enköping-Sala UFO-förening

UFO-ALLEHANDA

är Enköping-Sala UFO-förenings medlemsblad som avser att ge medlemmarna aktuell information.

Medlemsbladet utges av föreningens styrelse och utkommer med tre nummer per år.

Vi har vår klubblokal i "den lilla röda stugan" vid korsningen E-18 - väg 55, eller Ullundakorset som det också kallas.

Medlemsavgiften i Enköping-Sala UFO-förening kan inbetalas på föreningens postgirokonto 67 81 27-2

Adress:

Enköping-Sala UFO-förening

C/O Anita Andersson

Widegatan 18

745 36 ENKÖPING

Telefoner:

Ordförande Anita Andersson 0171-370 65

Sekreterare Mats Nilsson 0224-867 71, E-post: mats.022486771@telia.com

För materialet ansvarar respektive författare.

Hej alla läsare.

Det är höst, en enda lång förlängning på den "sommarhöst" som vi haft enda sedan i maj månad. Det var faktiskt två hela veckor där solen gassade, där ungar och vuxna badade konkurrerade om badplatserna. Det har inneburit att alla som behöver sol och värme för att "ladda batterierna" inte får en så bra start inför den mörka årstiden. Det kommer att innebära fler psykiska instabila människor, fler depritioner och fler människor som går omkring och mår allmänt dåligt.

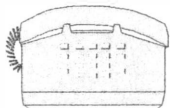
Själv har den här sommaren inneburit fler tråkigheter än vädret. Min dotter miste sin mamma i cancer. Jag blev av med jobbet, vilket jag i och för sig visste redan för ett år sedan då jag arbetat under mitt uppsägningsår, jag var anställd i 31 år. Det tredje som inträffade är att min sambo och jag har separerat. Det var en händelse som tog rätt hårt till en början. Det har nu visat sig att man kan alltid vända det negativa till något positivt. Det senaste inträffade ganska nyligen och jag ser redan nya möjligheter. Är man två så är det alltid en fråga om att tillfredsställa bådass intressen och önskemål, då kan arbetet med UFO-föreningen många gånger få stryka på foten. Nog om detta.

Jag vill att ni redan nu kollar in almanackan och gör en notering om de hållpunkter som ni stöter på längre fram i tidningen. Den **8 oktober** blir det höstfest där vi har gemytligt med allehanda aktiviteter. Antingen beställer vi pizza eller så tar man med sig något gott att äta. Auktionen är också en sak som är populär samt att det ger ett litet tillskott i kassan där pengarna nästan oavkortat går till uppvärmning.

Vi har loppis den **13 november**, det blir också ett litet klirr i kassan, detta gör att vi kanske kan ordna något lite extra för medlemmarna i förlängningen.

Jag hoppas att ni ska finna detta nummer intressant och hoppas att ni får en fortsatt bra höst och att ni ska dyka upp nere i Ullunda på någon av våra träffar. Vi finns även där varje onsdagkväll mellan klockan 19.00 -21.00.

Mats

0224-867 71

Nytt och gammalt inom föreningen

Mats Nilsson

Enköping-Sala UFO-förening ska strax fira sitt 30-ionde levnadsår, närmare bestämt 2006. Ser man tillbaka på den tid som gått så har det varit mycket både på gott och mindre gott som har inträffat. Det som har varit mindre roligt har visat sig så småningom vänt till något positivt. Jag tänker närmast på UFO-Sveriges splittring som skedde 1980 just i Enköping. En minnesvärd Riksstämman som kanske många av er kommer ihåg. Vi hade ärovärdiga nu mer avlidne Eugen Semitjov som föredragshållare. En världskänd rymdtecknare och tillika rymdjournalist som varit med vid många evenemang i USA, bland annat var Eugen med vid starten av Apollo 11 1969, ni vet första männen på månen.

Det var många föreningar som såg dagens ljus 1976 då UFO-Sveriges dåvarande ordförande Thorvald Berthelsen åkte runt, höll föredrag och startade föreningar.

1990 om jag minns rätt så slog Enköping och Sala ihop sina föreningar för att få en lagkraftigare förening i Mälardalen. Där fanns också Köping som en stark förening. Jag vill påstå att det var ett bra drag då vi hade suttit här idag med två tre personer och Enköping lika många. Nu samlas vi istället både Sala och Enköping till träffar lite då och då. Det är alltid öppet hus varje onsdagskväll mellan 19.00 – 21.00 och har så varit i snart 30 år.

Vad har då hänt under tidens lopp? Ja föreningslivet har urholkats en del beroende på den livsföring och den stress att hinna så mycket som möjligt på kortast möjliga tid. Ideellt arbete anses inte fint idag. Pengarna styr allt, får jag inte betalt så ställer jag heller inte upp syndromet sprider sig allt mer. Det är mycket ledsamt. Dessutom har många grupper idag gått över till att bli undersökningsgrupper. Det är bra, för då inriktar man sig mer på att göra ett bra fältarbete när det blir aktuellt och man slipper sitta och föra protokoll och annat pappersarbete som hör en klassisk förening till.

När det gäller UFO-fall i vårt utredningsområde så har det varit ganska så sparsamt med fall de senaste åren. Vi

har ett par fall under utredning vilka rör sig mest om ljusfenomen på högre höjd där det med största sannolikhet rör sig om flygplan eller planeten Venus.

Medlemsantalet har inte heller rört sig nämnvärt och det är synd. Vi vet att det finns många i vår region som är mycket intresserade av UFO, rymden och gränsliggande fenomen.

En annan sak som slår mig är att när man träffar "gamla rävar" som varit borta från "ufoscenen" ett antal år, så står dom kvar på den nivå UFO-fenomenet och UFO-Sverige hade på 70-talet. UFO-Sverige har växt i kläderna, blivit vetenskapsinriktat på ett annat sätt än tidigare, även då det fortfarande är amatörer som arbetar med ufo-frågan. Vi får ett annat gehör inom massmedia, vi samarbetar med myndigheter på ett sätt som var uteslutet bara för tio år sedan. Detta har gått de gamla ufologerna omärkt förbi och det är synd. Jag har lite svårt att förklara synsättet men hoppas ändå att det går fram.

Du som är intresserad och läser UFO-Allehandan är alltid välkommen ner till Ullunda på onsdagskvällarna för att träffa och prata med oss, inte bara om UFO utan gärna om annat ni kanske varit med om eller bara ta en kopp kaffe. Vi har fester och upptåg med jämna mellanrum. T.ex. snart är det höstfest. (Se annan plats i tidningen).

Trekanter kan lösa Mars-gåtor.

Amerikanska vetenskapsmän har upptäckt hittills okända livsformer i Great Salt Lake i Utah. Fynden kan möjligen bidra till att lösa några av mysterierna som är knutna till frågan om liv på mars.

De hittills okända livsformerna är mikroskopiska och helt olika de forskarna hade förväntat sig att hitta i vattenprover från den stora insjön i delstaten Utah. Medan mikrobiologer vanligtvis hittar livsformer som är formade som spiraler eller stavar, är de uppseendeveckande mikroskopiska livsformer som nu har hittats, formade som pyramider, trianglar och fyrkanter. Det meddelar den amerikanska nyhetskanalen KSL.

Inte jordisk DNA

Enligt de forskare som deltar i undersökningen av Great Salt Lake, kan fynden vara med att kasta ljus över några av mysterierna som är kopplade till fynden av uttorkade insjöar på mars.

Great Salt Lake håller på att torka ut och blir mindre för varje år som går. Därför ökar också koncentrationen av salt i insjön, något medfört att allt vanligt liv i sjön har dött ut. Upptäckten av levande organismer var därför överraskande för forskarteamet.

Det är helt nya sekvenser som inte stämmer överens med något som vi har i våra databaser. En av våra experter på genteknik, ansåg att organismernas DNA inte liknade något som fanns på jorden, säger Dr. Bonnie Baxter vid Westminster College till KSL News.

Kan likna livet på mars.

Enligt forskarteamet kan Great Salt Lake jämföras med insjöarna som i sin tid fanns på mars, och som de två Mars-fordonen Spirit och Opportunity hittade spår efter. Även dessa insjöar skall ha torkat ut och lämnat kvar stora mängder salt på planetens yta. Ifall jämförelsen stämmer, är det tänkbart att de okända organismerna som nu hittats i Utah, även bör finnas i saltkristaller från mars, anser forskarna.

Det vill i så fall inte vara omöjligt att återuppväcka livet på Mars-invånarna, säger Bonnie Baxter.

En grupp vetenskapsmän lyckades för några år sedan att återuppliva organismer som de hade hittat i formationer som var cirka 250 Miljoner år gamla, säger hon.

Källa: NRK 2004-06-01
Jörgen Granlie

ET-signal var bara nonsens

040902

Den signal från ett område mellan Fiskarnas och Vädurens stjärnbild som under torsdagen fick stora delar av världens nyhetsmedier att tala om ett budskap från en utomjordisk civilisation avfärdades sent samma kväll som rent nonsens.

Signalen hade först registrerats i februari 2003 och sedan vid ytterligare tre tillfällen. IT-ingenjören Oliver Voelker i Nürnberg säger till DN att det var i hans dator som signalen av ansvariga inom Seti@home: - Det är rena överdrifter. Vi har inte fått in något som tyder på något ovanligt, sa

Visste du att...det är omöjligt att nysa och titta samtidigt.

signalen först upptäcktes. "Jag kontaktades av tidskriften New Scientist som berättade att jag och ytterligare en person i USA hade tagit emot den", säger han.

De båda privatpersonerna deltog i Seti@home-projektet där vanliga skärmsläckare fungerar som analysprogram i miniatyr för de signaler som tas emot med det jättelika Areciboteleskopet i Puerto Rico. Men senare samma kväll avfärdaes programmets forskningschef professor Dan Wertheimer till BBC Online.

Visste du att...den som dricker kaffe löper 66 % mindre risk att begå självmord.

Rymdbakterier kan ha startat livet på jorden.

Bakterier från rymden kan vara källa till livet på jorden. En gammal svensk vetenskapsteori får nu stöd av brittiska forskare.

De har konstaterat att mikrober kan överleva en meteoritkrasch mot jordytan.

- För några år sedan sa alla att vi var tokiga och att det inte skulle gå, säger Mark Burchell, en av forskarna vid University of Kent i brittiska Canterbury, till den vetenskapliga tidskriften Nature.

Det var den svenska kemisten och Nobelpristagaren Svante Arrhenius som i början av förra seklet lanserade den så kallade panspermie-teorin.

Enligt denna har livet kommit till jorden genom meteoriter, möjligen från vår granne Mars. Inuti dessa rymdstenar har bakterier fraktats för att sedan "befrukta" den fertila jorden för miljarder år sedan.

Många av de forskare som ifrågasatt Arrhenius teori har hävdat att bakterierna inte skulle kunna överleva en krasch mot jordytan i en hastighet av elva kilometer per sekund.

En brittisk forskargrupp har bevisat att de kan det.

Inuti keramikbitar placerade de brittiska forskarna flera sorters mikrober. Bitarna skickades iväg i en oerhörd hastighet och

kraschade sedan mot en mjuk yta, liknande jordskorpan.

Det visade sig att de allra flesta av bakterierna dog vid experimentet, men tillräckligt många överlevde för att Svante Arrhenius panspermie-teori skulle kunna hålla även i praktiken. Förutsättningen är emellertid att mikrobernas rymdresa inte varit särskilt lång med rymdmått mätt. Om de kommit från ett annat solsystem än vårt eget skulle sannolikt mikroorganismerna ha blivit förstörda av kosmisk strålning under resans gång.

Det var bakterier med de latinska namnen *Rhodococcus erythropolis* och *Bacillus subtilis* som användes i försöken. Mark Burchell och hans forskarkolleger prövade också att skicka de simulerade meteoriterna mot en yta bestående av is. Då var andelen bakterier som överlevde omkring tio gånger så stor. Den brittiska forskargruppen tror därför att utbytet av liv varit möjligt, inte bara mellan Mars och jorden, utan att även några av Jupiters isiga månar kan ha funnits med när bakterierna utväxlades för miljarder år sedan.

Källa:

Enköpingsposten 8 september 2004.
Jörgen Granlie

**Hjärtligt tack till Enköping-Sala UFO-förening för
uppvakningen på min 75-årsdag. Tack
Jörgen**

Att hänga med av det man är intresserad av och få veta det senaste.

Ni kommer väl ihåg att förnya prenumerationen på UFO-Aktuellt samt att betala in den avgiften på 100:- till Enköping-Sala UFO-förening. 150:- för familj.

Har du tänkt på att när du prenumererar på UFO-Aktuellt så tillskansar du dig rätten till vissa rabatter på material vi säljer. Det är både T-tröjor, böcker, tidskrifter dekal. T.ex. har vi den populära skriften "UFO från A-Ö". I UFO-Aktuellt finner du en annons på vad vi säljer. Du kan också gå in på vår hemsida. www.ufo.se

Som det kan bli

Av Arnold Idebring

Ja hejsan igen alla läsare. Gubben skall försöka att tänka tillbaka lite i tiden igen. Vår förening börjar ju närma sig de trettio åren och jag har faktiskt varit med nästan trettio år, 25-26 noga räknat. Och då kommer jag ju att tänka på alla negativa och alla positiva saker som hänt inom föreningen. Och vad jag i dag tänker prata lite om, det är mina fiaskon jag har varit med om. Det är några stycken det också, fast man kanske inte har velat tala om dom så mycket. Men, handen på hjärtat, även dom har lärt mig nån ting.

Det första fiaskot som egentligen kanske inte var så stort, men vid närmare eftertanke så kändes det så för mig personligen. Det var ju riksstämman i Sandbroskolan vi var arrangörer för och vi skulle då göra så många arrangemang som möjligt. Jag vet att programmet för allmänheten på eftermiddagen skulle bli något alldeles speciellt och det blev det ju i och för sig också.

Aulan var fylld till sista plats tror jag, det var positivt på så vis. Nu skulle vi börja med något alldeles speciellt alltså. Vi hade hängt upp en modell av ett ufo i en lina som löpte över åhörarna längs hela aulan. Det skulle glida på en lina ner och försvinna bakom scenen. Nu hör det till saken, att den linan jag pratade om hängdes upp dagen före, som bestod av en fiskelina. Vi provkörde det och det fungerade. Ufo't skulle bara vissla förbi publiken och försvinna bakom scen-draperiet.

Sagt och gjort, det gjorde det också i och för sig. Vi startade det och med musik ur "Närkontakt av tredje graden", släckte belysningen och ufo't det seglade upplyst fram på linan. Folk trodde ju knappast sina ögon, det var i stort sett lite sensation, lite jubel.

Men det hände en sak. Den där linan hade slaknat lite under natten, så att ufo't gick fram till draperiet, men där vände det igen på grund av den slaka linan och löpte tillbaks kanske 5-10 meter där det fick stå kvar stort sett hela eftermiddagen och det var ju det som var fiaskot. Det funkade inte. Nog om det.

Sen ett annat fiasko, det var om vi skall ta dom i nummerföljd något så när nu. Vi hade flyttat ner i Ullunda och trivdes där, spekulerade och planerade. Jag kommer inte ihåg vilket år det var. 1982 eller 1983

skulle vi arrangera någonting här i staden som vi kallade Mälarträffen. Vi skulle bjuda in alla föreningar, det fanns betydligt flera då än i dag, till gemensamma diskussioner och helt enkelt familjär samvaro. Vi var till och med inne på att vi skulle hyra ett tält från S1 och slå upp det på planen där ute. Men det blev nu inte så. Men själv vet jag att jag vidtog många åtgärder, där jag gjorde en radarskärm som sattes upp på gaveln ut mot gatan, en fingerad sådan naturligtvis, för att det skulle se ut som vi hade radar. Den där skärmen skulle ju rotera, precis som en radar. Och det funkade, det var inga problem. Och vidare så skulle vi ju ha lite fint ute på gården också. Vi gjorde en fontän, en flyttbar sådan för all del. Vi ställde den utanför verandan på grusplanen där. Den skulle spruta vatten, vilket den också gjorde. Men på natten till den här dagen då vi skulle träffas, det var annonserat och allt var frid och fröjd, - så regnade det och det regnade utav bara den. Och den här apparaturen nu, som skulle sköta springvattnet, den drevs ju elektriskt. Om jag inte minns fel, en pump utav plast bland annat, bra kapacitet på den. Men regnet blev lite för mycket så att motorn pajade ihop, - utav vätan alltså. I och för sig var väl inte det så farligt och fick väl stå där i alla fall. Men nu hör det till saken att det blev inte så mycket bättre väder på söndagen heller, då vi skulle ha träffen. Utan det regnade och var med andra ord ett jäkla väder. Och det innebar ju att inte en enda kom, trots att vi hade propagerat så mycket för den där träffen. Det var ett väldigt stort fiasko, det största. Sen gick det väl några år och så kom vi till nästa fiasko, det tredje, kanske det finns ännu flera. Det var en lärare på

Sandbroskolan som tog kontakt med oss och ville att vi skulle komma ner och visa film och hålla föredrag för eleverna där. Det var hans klass det var frågan om. Men det där fick rektorn reda på, så att han tyckte väl att vi skulle ha hela skolan i aulan då. Ja, - det lät ju väldigt bra naturligtvis, desto bättre då. Och det bestämdes en dag. Jag for ned med en taxibil för att jag hade med mig band och bilder och det. Vi hade den gamla stillbildsfilmen på den tiden. Och när jag kommer ner till skolan där, så var det kö utanför aulan. Man hade inte öppnat dörrarna av säkerhetsskäl nämligen, för man vet ju hur dom kan ställa till det om det inte är någon som är där och ser till det. Så kom rektorn, låser upp dörren och släpper in hela högen där då. Det var ju ganska fullt inne i aulan. Och vaktmästaren kom och hjälpte mig att ladda bandspelaren vi hade där, startade upp högtalaranläggningen och de där grejerna, det var ju hans sak att göra. En projektor, en sån där vanlig ljusbildsprojektor, skall ju stå rätt så nära duken. Så vi kom att sitta 8-10 meter från scenen, på åskådarplats där då. Där hade jag en del lärare och lärarinnor kring mig bland annat, minns jag. Ja, - och vi startade. Filmen den började ju med lugn musik, sån där rydmmusik då eller elektronisk. Så startade bandet så småningom och första bilden visades. Ja, det var rätt så tyst, det gick att höra vad man sa. Så fortsatte vi en stund, och så – ett, två, tre – så blev det ett liv utan like, i lokalen alltså. Det gick inte att höra, man hörde inte högtalarna. Följden blev ju den att rektorn avbröt det hela ganska bryskt kommer jag ihåg, och körde ut ungarna ur skolan. Gissa hur man kände sig efter den smällen. Jag satt över en timme, tror jag, inne på vaktmästarens kontor och diskuterade med honom om ditt och datt. Men det kändes svårt att åka därifrån utan att ha kommit nån stans. Men det var inte riktigt slut, utan det fanns några stycken som i alla fall ville vara med och fullfölja det där. Så vi fortsatte en stund till sen då, med ett begränsat antal elever som då hade flyttat fram så de var med i gemenskapen och lyssnade på det här föredraget. På nåt sätt så slutade det fiaskot relativt hyggligt ändå. Men det var

ett nederlag. Jag skulle säkert kunna hitta många flera fiaskon, men jag har också positiva saker. Jag skall ta ett positivt också.

Jag var i Fjärdhundraskolan i en musikklass och visade också samma film, fast med ett ganska begränsat antal elever förstås. Jag minns inte exakt hur många det var, men det kanske var en 15-20 stycken. Den eftermiddagen var en av dom trevligaste dagar jag haft tillsammans med denna film och med ufo överhuvudtaget.

Ja, jag måste nog ta en positiv till för att jämföra ut med det negativa.

Det var i skolan i Tillinge. Där var också hela skolan med och samlades i aulan. Det var knäpptyst under hela föredraget, eller under hela filmen, för att inte tala om sedan när det hela var slut, där alla skulle ställa frågor, men i mycket disciplinerat skick. Där fick dom inte prata i munnen på varandra ungarna, utan var och en fick liksom begära ordet och prata. Det var också en sån där positiv tillställning.

Ja, det finns säkert mycket, mycket mer att prata om, men jag skall inskränka mig till vad jag har sagt här. Det är bara roligt att tänka tillbaks och veta att man fortfarande kanske kan bidra med nån ting. Så jag önskar alla läsare välkomna till våra sista aktiviteter som vi kommer att ha det här året, nämligen höstfest, loppmarknad, för att inte tala om luciafest. Hjärtligt välkomna då, alla. Hejsan.

Fältundersökarkursen

I år som alla är sedan 1977 har UFO-Sverige anordnat fältundersökarkurser. I år var inget undantag. Bara den förändringen att Björnsjö, där vi brukade hålla till hade gått i konkurs. Nu var vi hänvisade till Barken Konferens. Ett genom lyxigt konferenshotell. Det var ett späckat program med grupparbeten och genomgång av ett antal fall där Clas Svahn agerade samtliga instanser man bör kontakta i en utredning. Det var mycket lärorikt och det var många fel man gjorde. Även fast man vet att man ska gå tillväga på ett visst sätt så blir det ibland fel. Ett stort **TACK** till Clas som lagt ner massor av tid för det.

Mats

Ivars spalt

Hej igen! Nu är det dags för mig att tota ihop några rader om ditt och datt. Sommaren har varit omväxlande med sol åska och regn. Jag köpte en Friggebod till Leversta för 14.300 kr. från Julia i Västerås, veckan efter vann jag 10.000 kr. på tips (snacka om tur) Det hände mig en gång tidigare då jag skulle köpa ett dragspel för 5000 kr. Dagen efter vann jag 7000 kr. på trav. Nog är det väl underligt. Nu undrar jag vad som skall inhandlas härnäst.

Nu skall jag berätta om min 70-årsdag och, då måste jag passa på att tacka Enköping-Sala UFO-förening för uppvaktningen. Uppvaktningen började redan kl. 24.00 dagen före. Jag satt på verandan på Friggeboden med en lampa som blinkade och med ett glas visky, samt läste en porrtidning. Men det var så mörkt så jag såg inte så mycket av innehållet. Kl. 24 dök en bil upp, första gratulanterna, sedan smällde det sju skott. Vi kunde inte gå och lägga oss förrän kl. 1.30 på natten. Klockan 9.00 på födelsedagen ringde Rock-Olga och grattade. När jag pratade med henne hör jag trumpetstötter ifrån grindhålet.. Det var Erik Björkhager, som har spelat trumpet på Nobelfesten i 25 år. Han hade trumpeten med svenska flaggan på, det var pampigt. Kl. 12.55 kom min son Lasse och hämtade mig i sin Corvette, jag med en blomsterkrans på huvudet som jag fått av Astrid Schyberg. Vi åkte till församlingshemmet i Teda, där väntade massor med folk. Just när jag steg ur kom en störtkur så jag blev riktigt blöt.

Kamerablixtarna bombarderade mig. Det kom nära 200 personer. För servicen svarade Ammis bar och det blev eftersläkning i Leversta.

Jag har varit med om en ufo-händelse också, trodde jag, men jag har själv avslöjat händelsen. Fenomenet bestod av ett starkt lyse, typ strålkastare. Jag har sett detta ett flertal gånger i sydvästlig riktning och det varade i cirka tre minuter. Det började kl.21.55 till 21.58. Jag avslöjade att det var ett flygplan som inte hade släckt ljuset vid start och som kom emot mig, samt sloknade efter cirka tre minuter. Vi har inte haft tid att komma till ufo-lokalen p g a att vi haft en hel del spelningar. Men Taimi har lovat att göra någon sort av ätbart till kaffet att bjuda Er på. Nu har jag blivit 70 år och kanske något taffligare och glömsk, men det kanske alla blir. Jag är stolt och glad över att få skriva min spalt som jag fått gjort hela tiden.

Hälsningar "Leverstatorparn"

HÖSTFEST I ULLUNDA

Fredagen den 8 oktober 2004 kl. 18.30.

Blir det stor höstfest i UFO-Stugan i Ullunda.

Ni avgör själva om ni vill ta med något gott att äta eller om ni vill beställa pizza från närliggande pizzeria.

Alla ska ha ett glatt och trevligt humör med sig samt en liten pryl att auktionera bort och där ni kan göra fynd. Det blir så roligt som man själv gör det till och då kan det bli f....n så roligt.

LÖPPIS

Loppis i Ullunda den 13 november. Kl: 10.00 – 14.00. Kom och fynda, massor med användbara prylar.

Har du något du vill bli av med och som du tror kan avyttras, ta med det.